



עפ"ת 27469/05/21 - גיא אברהם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 27469-05-21 אברהם נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 538543/2020

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער גיא אברהם
נגד מדינת ישראל
משיבה
ב"כ המערער - עו"ד ד' גולן
ב"כ המשיבה - עו"ד י' לוי

פסק דין

בפניי ערעור כנגד החלטת בית משפט לתעבורה במחוז המרכז (כב' השופטת מ' כהן) מיום 29.4.21 בתיק פל 1657-12-20 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 19.4.21 לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 7.4.21 בו הורשע בעבירות של נהיגה במהירות העולה על המותר בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, אי ציות לשוטר במדים, לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, ונהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961.

בית המשפט פרט בהחלטתו את נסיבות העבירות העולות מכתב האישום, לפיהן המערער נהג במונית מסוג סיטרואן, (מ.ר. 73110928) ביום 22.8.20 בכביש 431 לכיוון מערב, במהירות של 141 קמ"ש, במקום במהירות המותרת של 100 קמ"ש. המערער עצר תחילה את רכבו בהתאם להוראות שוטר, אשר יצא מניידת והחל ללכת לעבר רכבו של המערער, ואז נמלט מהמקום לכיוון כביש 20 ולאחר מכן לכיוון כביש 44, תוך שהשוטר נוסע אחריו, מפעיל סירנה, וקורא בשמו של המערער בכריזה ומורה לו לעצור את הרכב; במהלך נסיעה זו המערער נהג בקלות ראש וחצה שטח הפרדה בנוי, עד שהשוטר איבד עימו קשר עין.

המערער נדון ל- 8 חדשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילה מותנית, וקנס בסך של 3000 ₪. בית המשפט קמא עמד על כך כי למערער, הנוהג משנת 1992, 94 הרשעות תעבורה קודמות, מהן בעבירות דומות, וכן בעבירות נוספות בעלות חומרה.

מפרוטוקול בבית משפט קמא עולה, כי המערער התייצב לדיון שהתקיים ביום 19.12.20 וביקש לדחות את הדיון לצורך הסדרת ייצוג. בדיון הנדחה ביום 22.2.21 טען כי הרכב "היה בחניה" וכי אינו יודע מי נהג ברכב, וכי הוא מבקש "לעין ולהעתיק את חומר הראיות". עם זאת, לא נרשמה כפירה, והדיון נדחה לצורך קיום הקראה ליום 7.4.21, ואולם



המערער לא התייצב כאמור, לדיון זה, ונדון בהיעדרו.

בבקשה לביטול פסק הדין שהוגשה לבית משפט קמא על ידי ב"כ של המערער באותם ימים, צוין כי המערער לא התייצב בשל מחלה והוצג אישור רפואי מיום 14.4.21 כי אינו מסוגל לעבוד בין ה- 5.4.21 - 12.4.21; לטענת המערער סבל מחום גבוה, ולא יכול היה בשל מחלתו להודיע לבית המשפט על אי ההתייצבות. בתעודה רפואית נוספת מטעמו של רופא קופ"ח, שהוצגה לדרישת בית משפט קמא, הובהר כי לא בדק כלל את המערער, ואישור ימי המחלה ניתן למערער על יסוד שיחת טלפון שנערכה עם הרופא ביום 14.4.21; בעניין זה צוין הרופא כי לא ראה מקום לחשוד בנכונות תלונתו של המערער, שכן גם בעבר התלונן המערער בפניו על סימפטומים רפואיים דומים של "חולשה, כאבי שרירים, סחרחורת קשה".

עוד נטען בבקשת הביטול, כי קיים "כשל ראייתי" בתיק, ו"ניתן למצוא פגמים בשיטת ביצוע המדידה על ידי השוטר", ויש מקום לאפשר למערער "להגיע לעסקת טיעון"; צוין בנוסף, כי העונש מכביד עם המערער המתפרנס מנהיגת מונית. יצוין כי בבקשה נוספת (לעיכוב העונש) צוין המערער שהוא מוכר כנכה לאחר תאונה שעבר, גרוש ואב לארבעה ילדים ויש לו קשיים כלכליים ניכרים.

בהחלטה מיום 19.4.21 בה נדחתה הבקשה לביטול פסק הדין, עמד בית המשפט על כך שהדיון הנדחה ליום 7.4.21 נקבע בנוכחות המערער. האישור הרפואי שהוגש הינו רטרואקטיבי, וניתן 7 ימים לאחר מועד הדיון, ואף לא צוין בו כי המערער סבל מ"חום גבוה" כפי שטען בבקשתו, או כי אינו יכול להתייצב לדיון, ומשכך אין מקום להסתמך על אישור רפואי זה כעילת אי ההתייצבות. עוד צוין כי המערער משיג למעשה בבקשתו על חומרת העונש, ולא טוען כנגד ההרשעה.

בהודעת הערעור נטען כי יש מקום להורות על ביטול פסק הדין, והחזרת הדיון לבית משפט קמא; כי המערער התייצב פעמיים לדיונים בבית משפט קמא, והעלה טענה כי לא הוא זה שנהג ברכב והיה על בית המשפט לאפשר למערער לטעון להגנתו, ולא להרשיעו ולגזור דינו בהיעדרו. עוד נטען כי היה מקום להתחשב במחלת המערער שמנעה התייצבותו, "ובתקופה הכה קשה בה אנו מצויים". לחילופין נטען, כי יש להתחשב בנכותו של המערער ובבעיותיו הכלכליות, ולהקל במידת עונשו, וכי מהירות הנסיעה חרגה רק בקילומטר אחד מהרף שהיה מאפשר להסתפק בהודעת תשלום קנס, וכי העבירה של אי ציות להוראות שוטר אינה מחייבת הטלת פסילה.

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

כפי שעלה מנימוקי בית משפט קמא, לא ביסס המערער טענתו בדבר עילת אי ההתייצבות לדיון, והגשת אישור רפואי המוצא בדיעבד, שאינו מבוסס על כל בדיקה רפואית ממשית, ואף אינו תואם את טענת המערער בדבר "חום גבוה" שמנע ממנו להתייצב לדיון, או למצער, להגיש בקשת דחייה, אינה אמורה להוות פטור מוצדק מהתייצבות.

המערער לא העלה כל טענה של ממש כנגד העבירות שיוחסו לו; בבקשה מיום 19.4.21 שהוגשה לבית משפט קמא



לביטול גזר הדין, לא חזר עוד המערער על טענתו כי אדם אחר נהג במונית. ודוק, מדובר במונית המשמשת את המערער לפרנסתו, והמערער לא העלה כל פרטים בדבר זהותו של אותו אלמוני שהחליפו כנטען, בנהיגת המונית ביום ביצוע העבירות, ולא פנה למשטרה בבקשה לברר את העניין, חרף העבירות הקשות למדי המיוחסות לו. אכן, בבקשת הביטול, הסתפק המערער בהעלאת טענה סתמית כנגד דיוק מדידת המהירות, ולא כנגד העבירות הכרוכות בהימלטות מהשוטר. בנוסף צוין בבקשה, כי המערער ביקש להגיע ל"עסקת טיעון", באופן המצביע לכאורה, על כך שאינו חולק על מעורבותו במעשים.

נוכח נסיבות העבירות שפורטו, אין אני מוצא כל חומרה בעונשים שהוטלו על ידי בית משפט, ולטעמי יש בהם משום התחשבות יתירה במערער. המערער סיכן בנהיגתו משתמשי דרך, נוכח מהירות הנסיעה, אי הציות לשוטר בנסיבות מחמירות של הימלטות מהניידת הדולקת בעקבותיו, וחציית שטח הפרדה בנוי לצורך ההימלטות. חומרה נוספת נעוצה בכך שמדובר בנהג רכב ציבורי, מקצועי, האמור להיזהר עוד יותר בנהיגתו.

כפי שציין בית משפט קמא מדובר במי שלחובתו עשרות עבירות קודמות, וכך, למשל, עולה מהמרשם התעבורתי, כי המערער נדון גם בעבר לעונש פסילה בפועל, בגין צרוף של עבירות מהירות וחציית רמזור באור אדום (תיק 9779-10-15).

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל הנמקה לביטול פסק הדין שניתן בבית משפט קמא, ואין בעונש שהוטל כל חריגה המחייבת התערבות ערכאת ערעור. הערעור נדחה, לפיכך.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה בבית המשפט לתעבורה עד יום 24.6.21.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים באמצעות הדואר/נט.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"א, 17 יוני 2021, בהעדר הצדדים.